

HAT-18-03-0044 – HATÁRTALANUL! előkészítő órák – 2018.szeptember 03.



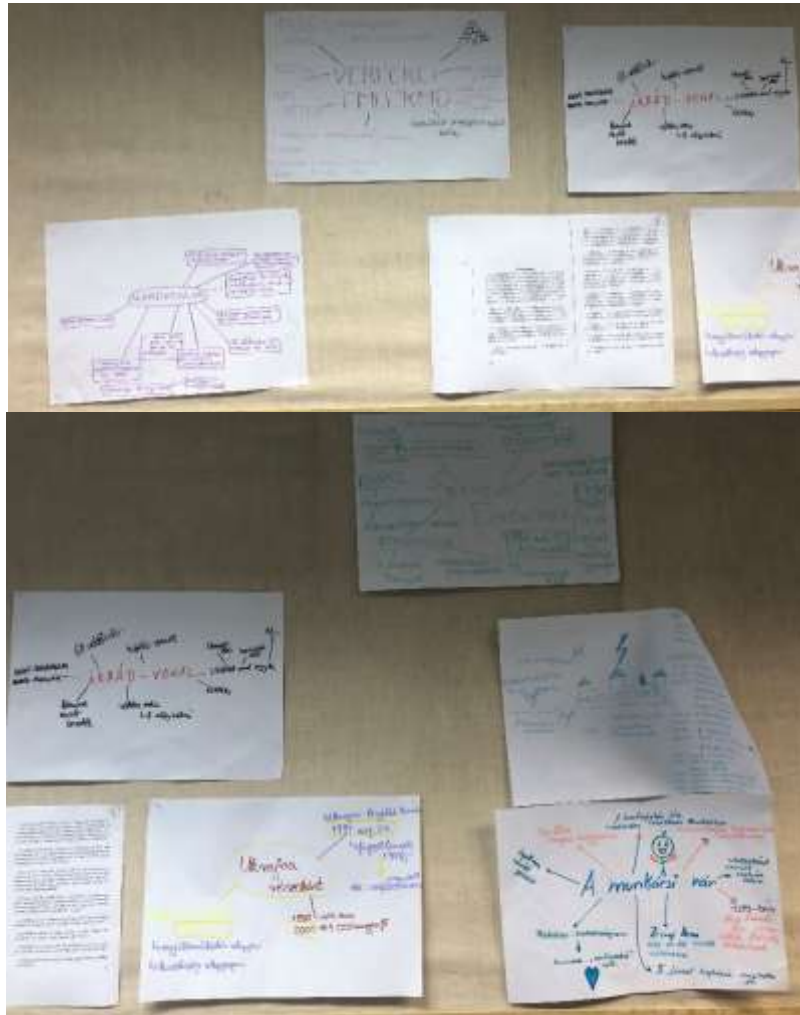
Osztályunknak ez az idei volt a második alkalom, hogy részt vehetett a Határtalanul! című pályázatban, melynek segítségével 2 éve egy erdélyi, míg ezen alkalommal egy kárpátaljai testvériskolánkhoz látogathattunk el, s melyet leginkább osztályfőnökünknek, Hidvégi Eszter tanárnőnek. lelkiismeretes munkájának és támogatásának köszönhetünk.

A pályázathoz az utazáson kívül előkészítő órák is tartoznak, melyek keretében megismerkedhetünk a meglátogatni kívánt terület történelmével, földrajzával és különlegességeivel is.

Elsőként Eszter tanárnő bemutatta a célállomást és az 5 nap eseménydús programját. Majd csoportokban, a Google Maps segítségével átnéztük az útvonalakat és kiszámoltuk azok hosszúságát, illetve a főbb célállomásainkban lévő nevezetességeknek is utánajártunk.



Második foglalkozásunkban Kovalik Judit tanárnő segített Kárpátalja történelmének kis boncolgatásában, amikor is 7 fős egységekre osztottuk az osztályt, és mindenki kapott egy, a történelemhez kapcsolódó szöveget (leginkább azokról a várakról, amiket meg is látogattunk a kirándulás során). Szóval ezek segítségével mindenkinek egy gondolattérképet kellett csinálnia, majd pár mondatban összefoglalni az adott témát az osztály előtt.



Rövid szünet után Hajnalka tanárő hozott nekünk egy tesztet, amit egy internetes felületen, a Redmentán kellett kitöltenünk Kárpátaljáról. Ennek során sok-sok fontos információt megtudhattunk a hely természetföldrajzáról, közigazgatásáról, és a helyibeli magyarok helyzetéről is.





Előkészítő óráink utolsó szakaszában Kuzma Márta tanárnő közreműködése során megtudhattuk, hogy jó néhány szót másképp hívnak kárpátaljai testvéreink. Így derült ki például, hogy a pocsolyát néhányan csak simán pocsnak nevezik, ha mi gulyáslevest eszünk, ők bográcsot, vagy például, ha valakit beáruznak, akkor blalalalalalalal történik. A jó kis nyelvi játék után négy főként

kaptunk két szöveget, ami az anyaországon kívüli emberek érzelmeiről és saját helyzetük megéléséről szólt. Minden csapatból egy vagy két ember elmondhatta miről olvasott, illetve kifejthette véleményét a kis szövegről.



A nap végén összeállítottuk az adománycsomagot, és az ottani kilencedikeseknek szánt, személyre szóló ajándékokat is, majd hazamentünk kipihenni magunkat, mivel másnap reggel korán indultunk a már várva várt kirándulásra.

Németh Eszter 9.b